

kriterin İngilizce karşılığının ilk harflerinin birleşiminden oluşmuş olup bu kriterler; L-(Latch); bebeğin memeyi kavramasını, A-(Audible Swallowing); bebeğin yutkunma sesinin duyulmasını, T-(Type of Nipple); annenin meme başının tipini, C-(Comfort of Breast/Nipple); annenin meme/meme başı rahatlığını, H-(Hold/Positioning); annenin bebeğini emme pozisyonuna eşleştirme için gereksinimi olan yardımı tanımlamaktadır. Her madde için 0-2 arasında puan verilmekte ve alınabilecek en yüksek toplam puan 10'dur. Her iki grup ayrı ayrı beş madde ve toplam puan açısından karşılaştırıldı.

Bulgular: Çalışmaya alınan 269 lohusanın 92'sini (%34.2) mülteciler oluşturmaktaydı. Mülteci lohusalarda adolesan gebelik ve nulliparite oranı daha yüksek iken ortalama yaş, vücut kitle indeksi ve düzenli gebelik kontrol oranları daha düşük bulundu ($p<0.05$). Emzirme başarısı açısından LATCH her bir madde puanı ve toplam puan her iki grupta benzer olarak saptandı ($p>0.05$).

Sonuç: Mülteci lohusalarda adolesan gebelik ve nulliparite oranı gibi emzirme başarısını olumsuz etkileyen faktörler daha fazla olmasına rağmen emzirme başarısı Türk lohusalarla benzer saptanmamıştır.

PB-41

İlk trimesterde tiroid fonksiyonunun gebelik sonuçları

Osman Samet Günkaya¹, Ali Ekiz², Hüseyin Kıyak³, Ali Gedikbaşı²

¹Bayburt Devlet Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Bayburt; ²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Perinatoloji Kliniği, İstanbul; ³Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, İstanbul

Amaç: Bu çalışma ilk trimesterde tiroid disfonksiyonu olan gebelerde oluşabilecek kötü perinatal sonuçların sıklığının karşılaştırılması amacıyla yapıldı.

Yöntem: Çalışma grubuna Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği Gebe Polikliniği'ne 2012–2015 tarihleri arasında başvuran, gebelik haftası 4 ile 43 hafta arasında değişen 1002 gebe alınmıştır. İlk trimesterde tiroid fonksiyonlarına bakılan gebeler; abortus, erken preterm, geç preterm, toplam preterm, EMR, IUGR, oligohidroamnioz, preeklampsi, GHT, GDM, geç term gebelik, postterm gebelik, doğum şekli, 1. dk apgar skoru, 5. dk apgar skoru, sezaryen endikasyonları, doğum ağırlıkları, yenidoğan yoğun bakım ihtiyacı ve tiroid disfonksiyonu nedeniyle tedavi alan hastalar dahil edildi. Tüm olgular tiroid disfonksiyonları açısından (serum TSH, FT4, FT3, düzeyleri ölçülerek) tarandı.

Bulgular: Çalışma grubunda hipotiroidi sıklığı %8.7 subklinik hipotiroidi sıklığı %8.6, hipertiroidi sıklığı %3.6, subklinik hipertiroidi %3.6 olarak tespit edildi. Tiroid hastalığı tespit edilen ve edilmeyen abortus, erken preterm, geç preterm, toplam preterm, IUGR, oligohidroamnioz, preeklampsi, GHT, GDM, geç term gebelik, postterm gebelik, doğum şekli, 1.dk apgar skoru, 5. dk apgar skoru, sezaryen endikasyonları, doğum ağırlıkları, yenidoğan yoğun bakım ihtiyacı ve tiroid disfonksiyonu nedeniyle tedavi alan hastalar açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı. Hipotiroidisi olan gebelerde EMR anlamlı olarak yüksek olarak bulundu. Bu farklılık kısıtlı hasta sayısından kaynaklandığı düşünüldü. Çalışmamızın tümü göz önüne alındığında; ilk trimesterde ötiroid, hipotiroid, hipertiroid, subklinik hipotiroid ve subklinik hipertiroid olan gebeler arasında gebelik sonuçları arasında anlamlı bir fark bulunamadı.

Sonuç: Endokrin çalışma grupları, tiroid hastalıkları açısından ilk trimesterde rutin tiroid fonksiyon testi yapılmasını açısından net bir fikir birliğine varamamış olsalar da, olası tiroid patolojisinin fetusta zararlı etkide bulunabilme ihtimali nedeniyle özellikle ülkemiz gibi endemik iyot eksisinin bulunduğu ülkelerde rutin TSH taraması mantıklı görünmektedir.

PB-43

Preeklampside plasentadaki histopatolojik değişiklikler

Akın Usta¹, Gülay Turan², Ceyda Sancaklı Usta³, Ertan Adalı¹

¹Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Balıkesir; ²Balıkesir Atatürk Devlet Hastanesi, Patoloji Bölümü, Balıkesir; ³Balıkesir Atatürk Devlet Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Balıkesir

Amaç: Preeklampsi gebeliğin indüklediği sistemik inflamatuvar bir hastalıktır ve klinik olarak 20 hafta ve üzeri bir gebelerde hipertansiyon ve proteinürinin olması ile tanınır. Perinatal morbidite ve mortalitenin en sık sebeplerinden biridir ve gebelerin %5'ini etkiler. Bu çalışmanın amacı preeklampsi tanısı alan hastalarda plasentada meydana gelen değişiklikleri ve maternal/fetal sonuçlarla ilişkisini araştırmaktır.

Yöntem: Toplam 84 gebe (bunların 54 tanesi preeklampsi ve 30 kontrol) çalışmaya dahil edildi. Placenta örnekleri doğum sırasında plasentanın çıkarılmasının ardından kordon insersiyon yerinden alındı. Tüm örnekler %10 tamponize formol ile fiske edildi ve arkasından parafine gömüldü. Hastalardan çıkarılan tüm plasentaların ağırlıkları ve kordonun giriş yerleri kaydedildi. Histoloji değerlendirmede trofoblast proliferasyonu, villöz ödem ve plasentanın vaskülaritesi gruplar arasında karşılaştırıldı.

Bulgular: Plasentanın morfolojik analizinde dokunun villöz kapillerler, trofoblastlar ve sinsityotrofoblast tabaka, makrofajlar ve fibroblastlardan oluştuğu tespit edildi. Kontrol placenta dokularıyla karşılaştırıldığında, preeklampsi olan hasta-